

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาของไทยก่อนเข้าสู่ระบบโรงเรียนนั้น ได้เริ่มต้นมาจากครอบครัว ซึ่งเป็น การศึกษาดามธรรมชาติ (Information education) เช่น การอบรมจริยธรรม การถ่ายทอดวิชาชีพ จากนั้นการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงมาสู่สถาบันทางสังคม เช่น วัด วัง สำนักต่างๆ เมื่อสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสโลก มีการเรียนรู้วิทยาการใหม่ๆ และเป็นระบบ หน่วยของสังคมที่เคยให้การศึกษาในอดีตไม่สามารถตอบสนองได้ จึงผลักราระให้ทางราชการ เกิดเป็น การศึกษาในระบบโรงเรียนขึ้น อย่างไรก็ตาม โรงเรียนซึ่งรับภาระด้านการศึกษาต่อจาก ครอบครัวและสถาบันทางสังคม ก็ยังทำงานสัมพันธ์และมีเป้าหมายร่วมกัน เป็นต้นว่า วิถีชีวิต จริยธรรม วิชาชีพของชุมชนเป็นอย่างไร โรงเรียนจะต้องสนองตอบสิ่งเหล่านั้นเช่นเดียวกัน ถ้าหากว่าโรงเรียนใดจัดการสอนผิดไปจากที่ชุมชนพึงประสงค์ ผู้ปกครองก็อาจไม่ส่งบุตรหลาน ไปเล่าเรียนที่โรงเรียนนั้น (เมตต์ เมตต์การุณจิต. 2541 : 58)

การจัดการศึกษาเพื่อให้ตอบสนองต่อชุมชนและให้มีเป้าหมายร่วมกับชุมชนนั้น โรงเรียนจะต้องให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทั้งนี้จะเห็นได้จากรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (2540 : 10, 75) ได้ให้ความสำคัญกับชุมชนต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากมาตรา 43 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาอบรมของรัฐ ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน การมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการจัดการศึกษาจะเห็นได้จาก มาตรา 289 ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการจัดการศึกษาไว้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีหน้าที่บำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรมและฝึกอาชีพตามความเหมาะสมและความต้องการ ภายในท้องถิ่นนั้นและเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐแต่ต้องไม่ขัดต่อมาตรา 43 และมาตรา 81 ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

นอกจากนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 29 ได้กล่าวถึงแนวการจัดการศึกษาไว้ว่า ให้สถานศึกษา ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร รู้จักเลือกสรรภูมิปัญญา และวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชน ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน (สมเดช สีแสง. ม.ป.ป. : 19)

การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชุมชนภายหลังจากที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เริ่มมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 ได้มีการปฏิรูปการบริหารระบบราชการอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และเพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กิจการภาครัฐหลาย ๆ อย่างได้จัดให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเป็นจำนวนมาก มีการยุบรวมหน่วยงานราชการ ทั้งระดับกระทรวง ทบวง กรม กอง และองค์กรต่างๆ ที่ทำงานซ้ำซ้อนกัน มีการกระจายอำนาจให้องค์กร ชุมชนมีส่วนร่วมในการปกครองในทุกระดับ ตลอดจนมีการออกพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ขึ้น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 30(1) กล่าวไว้ว่า ให้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจที่รัฐดำเนินการซ้ำซ้อน หรือให้บริการอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทใดหรือแห่งใดที่มีความพร้อมในการรับถ่ายโอนอำนาจหน้าที่และภารกิจให้ดำเนินการถ่ายโอนภายใน 4 ปี สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทใดหรือแห่งใดที่ไม่สามารถจะรับถ่ายโอนได้ภายใน 4 ปี ให้ดำเนินการถ่ายโอนให้เสร็จสิ้นภายใน 10 ปี (สมเดช สีแสง. ม.ป.ป. : 120) การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยมีแนวทางว่า รัฐกระจายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ อำนาจการตัดสินใจ อำนาจการบริหารจัดการทรัพยากรการเงิน การคลัง และบุคลากรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทต่าง ๆ ส่งเสริมให้ประชาชนและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ และคนอื่น ๆ. 2542 : 5)

การถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้

กำหนดไว้ในหมวด 1 มาตรา 6 ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้น เพื่อพิจารณาคำเนินการจัดทำแผนกระจายอำนาจ กำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอนการถ่ายโอน และเสนอแนะการถ่ายโอนต่อคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบในหลักการแนวทางการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอ ครั้งที่ 9/2548 เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2548 ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ การดำเนินการถ่ายโอนจริงให้เป็นไปตามหลักความสมัครใจของทั้งสองฝ่าย รวมทั้งคำนึงถึงความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน คุณภาพการศึกษา และประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ (คณะรัฐมนตรี. 2548 : 1)

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องมีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความพร้อมให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ.2552 จึงทำให้ครูอาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาบางส่วนเกิดการเคลื่อนไหว เรียกร้องให้มีการถ่ายโอนการศึกษา ด้วยเหตุผลที่ว่าจัดการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐานควรจัดเป็นเอกภาพเดียวกันทั่วประเทศ ควรจัดโดยผู้ที่มีความรู้ความชำนาญด้านการศึกษา ต้องมีหน่วยงานหลักควบคุมดูแล ทั้งในระดับส่วนกลางและภูมิภาค อันได้แก่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นอกจากนั้นครูอาจารย์ มีความรู้สึกว่าเป็นการลดฐานะของครูจากการเป็นข้าราชการมาเป็นพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งอาจส่งผลให้สวัสดิการหลาย ๆ อย่างหมดสิ้นไป ครูบางส่วนไม่มีความมั่นใจที่จะเข้ามาสังกัดอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่มีความพร้อมในหลายๆด้าน โดยมีความต้องการอยากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในบทบาทหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือในการจัดการศึกษาเท่านั้น หรือต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วมจัดการศึกษาในรูปแบบคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเหมือนเดิม และในอนาคตข้างหน้าสถานศึกษาต่างๆ อาจต้องมีการถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานบริหารระดับตำบล อยู่ในชุมชน มีความใกล้ชิดกับโรงเรียน ภารกิจหนึ่งขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เกี่ยวข้องกับทางโรงเรียน ได้แก่ การส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การส่งเสริมเด็ก เยาวชน และงานด้านอื่นๆ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติ

1. ฝ่ายบริหาร มีหน้าที่บริหารงานใน 3 ลักษณะ คือ (กระทรวงมหาดไทย. 2541 : 22 - 24)

1.1 หน้าที่ทั่วไป ได้แก่ การพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

1.2 หน้าที่ต้องกระทำ ได้แก่ การจัดให้มีและบำรุงรักษาทั้งทางน้ำและทางบก การรักษา ความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุ การคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่ทางราชการมอบหมาย

1.3 หน้าที่ที่อาจพิจารณากระทำได้ ทั้งนี้โดยพิจารณาจากความจำเป็นของราษฎรในเขตแต่ละพื้นที่ ได้แก่ การจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร จัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือ แสงสว่างโดยวิธีอื่น จัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ จัดให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ ให้มีส่งเสริมการเกษตร และกิจกรรมสหกรณ์ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมอุตสาหกรรมภายในครอบครัว บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร คุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินที่เป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน การหาผลประโยชน์ของทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จัดให้มีตลาดทำเทียบเรือ และท่าข้าม และกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

2. ฝ่ายนิติบัญญัติ มีหน้าที่รับรองกฎหมายและควบคุมดูแลการบริหารงานใน 3 ลักษณะให้ดำเนินไปอย่างโปร่งใส ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมายที่กำหนด

ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอขามเฒ่าสุราษฎร์ธานี เนื่องด้วยในปีการศึกษา 2549 มีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 บางส่วน ได้ยื่นความประสงค์ที่จะขอโอนการจัดการศึกษาไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับจังหวัดก็ได้ดำเนินการประเมินความพร้อมในการถ่ายโอนในด้านต่างๆ ได้แก่ หลักความสมัครใจของทั้งสองฝ่าย รวมทั้งคำนึงถึงความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน คุณภาพการศึกษา และประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 จึงเป็นแรงกระตุ้นและมีส่วนทำให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความต้องการที่

จะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมากขึ้น จากการสอบถาม สัมภาษณ์สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบางส่วน ได้แก่ การสัมภาษณ์ ชีรวัดน์ ทุมดี (2548 : สัมภาษณ์) และประยูร ชิงยืน (2548 : สัมภาษณ์) สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายบริหาร มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ซึ่งเป็นสถาบันพัฒนาคนเพื่อการดำรงชีวิตที่ดีในชุมชน โรงเรียนยังเป็นองค์กรและเป็นตัวกลางที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาชุมชนอีกด้วย ดังนั้นโรงเรียนกับองค์การบริหารส่วนตำบลจึงควรมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด เพราะนักเรียนที่จบการศึกษาออกไปได้มีการนำความรู้ที่มีออกไปพัฒนาชุมชน เป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน และมีการดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาเด็กและเยาวชนในตำบลโรงเรียนจึงควรร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น มีความต้องการอยากเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษา เช่น มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการวางแผน คัดสินใจ เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างต่าง ๆ เป็นต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล เขตอำเภอขามเฒ่า สิบสองมหาราช จังหวัดมหาสารคาม ว่า ต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานของโรงเรียนในขอบข่ายของงาน 4 ด้านในระดับที่มากน้อยเพียงใด และผู้วิจัยยังสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระหว่างสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ เพราะสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ฝ่ายบริหารเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ฝ่ายนิติบัญญัติมีประสบการณ์ในการรับรองกฎหมาย และควบคุมดูแลการบริหารงานเท่านั้น นอกจากนี้ในฐานะผู้วิจัยเป็นผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอขามเฒ่า สิบสองมหาราช จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอขามเฒ่า สิบสองมหาราช จังหวัดมหาสารคาม เพราะมีความใกล้ชิด และมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาชุมชน ร่วมกับสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอขามเฒ่า สิบสองมหาราช เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

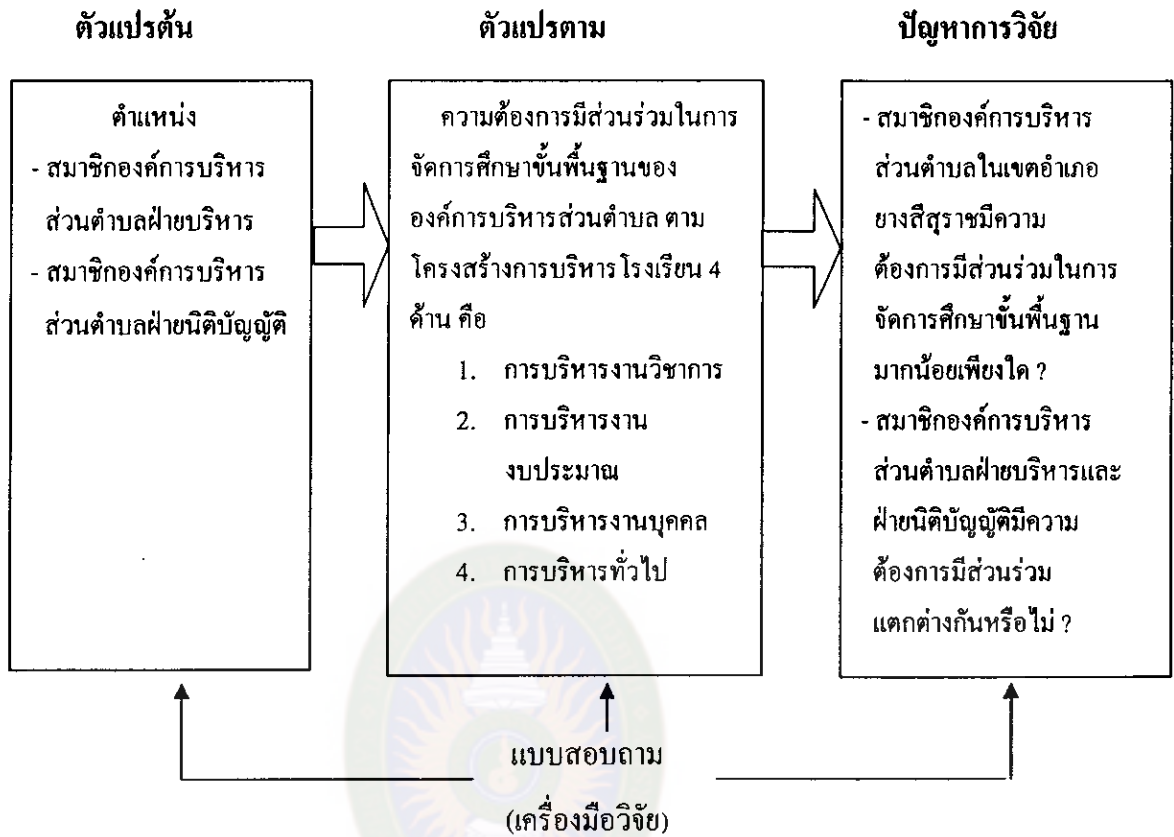
1. เพื่อศึกษาระดับความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอขามเฒ่าจังหวัดมหาสารคาม จากความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตอำเภอขามเฒ่าจังหวัดมหาสารคาม ทั้งโดยรวมและรายด้าน

สมมติฐานการวิจัย

สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ในเขตอำเภอขามเฒ่า จังหวัดมหาสารคาม มีความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานแตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบข่ายของสาระในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึด โครงสร้างงานบริหารโรงเรียนตามคู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งมี 4 งาน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคลากร การบริหารงานงบประมาณ และการบริหารทั่วไป จึงแสดงกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ดังแผนภูมิที่ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 32)

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม โดยมีขอบเขตประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 203 คน จำแนกตามตำแหน่งดังนี้

1.1.1 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายบริหาร จำนวน 21 คน

1.1.2 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายนิติบัญญัติ จำนวน 182 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งกลุ่มตามองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามตำแหน่งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอขามเฒ่า จังหวัดมหาสารคาม กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (สมศักดิ์ คำศรี. 2547 : 35) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 193 คน จำแนกตามตำแหน่งได้ดังนี้

1.2.1 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายบริหาร จำนวน 21 คน

1.2.2 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายนิติบัญญัติ จำนวน 172 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ตำแหน่งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล แยกเป็นฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอขามเฒ่า จังหวัดมหาสารคาม ตามกรอบภาระงานต่าง ๆ 4 งาน คือ

2.1 งานการบริหารงานวิชาการ

2.2 งานการบริหารงบประมาณ

2.3 งานการบริหารบุคคล

2.4 งานการบริหารทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอขามเฒ่า จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งในปี 2548 มีจำนวน 7 แห่ง

2. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง บุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเป็นตัวแทนประชาชนภายในหมู่บ้านในเขตอำเภอขามเฒ่า จังหวัดมหาสารคาม ในปี พ.ศ. 2548 หมู่บ้านละ 2 คน ในแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล จะแยกตำแหน่งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหาร

3. ฝ่ายบริหาร หมายถึง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลและสารสนเทศสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา องค์กรบริหารส่วนตำบล และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำไปเป็นแนวทางในพิจารณากำหนดนโยบายและวางแผนการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม
2. เป็นข้อคิดและเป็นแนวทางให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปประกอบการพิจารณาในการถ่ายโอนการศึกษาขั้นพื้นฐานไปยังองค์กรปกครองท้องถิ่น
3. เป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม และเขตพื้นที่ใกล้เคียง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY